

РЕШЕНИЕ

№ 3953

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1482** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на АПК вр. ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. И. Р., срещу решение № 1008 от 16.11.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 109-ти състав по нахд № 10434/2021 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 547517-F552024 от 13.11.2020 г., издадено началник на Отдел „Оперативни дейности“ — С. в Централното управление на НАП С., с което на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите, на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

С касационната жалба са изложени доводи за противоречие на обжалваното решение с материалния закон и с процесуалните правила. Твърди се, че районният съд е направил погрешни фактически установявания, които са довели до неправилни правни изводи. Изложени са подробни доводи за неправилно приложение на санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, изр. 1 ЗДДС, която следва да намери приложение в случаите, в които нарушението води до неотразяване на приходи. Според касатора, в разглеждания случай е установено по несъмнен начин, че в касата на дружеството е бил налице недостиг на суми, а не излишък, поради което не е налице хипотезата на неотразяване на приходи. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП. Претендира се присъждане на

разноски.

Ответникът, представляван от юрк. Й., изразява становище за правилност и законосъобразност на обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна, районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства следното:

На 01.06.2020 г. била извършена проверка от органите на ЦУ на НАП С. в търговски обект, представляващ склад за авточасти и електроника, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. В хода на проверката органите на НАП установили, че в магазина има монтирано фискално устройство (касов апарат). При проверката на касовата наличност, органите на НАП установили, че наличността в касата била 181,14 лева, а от дневния отчет, който е разпечатан в момента на проверката от касовия апарат се установило, че оборотът на обекта до момента е 236.22 лева. Констатирана е разлика между оборот и наличност в касата от 55,08 лева. Проверяващите установили, че касовият апарат в обекта разполага с функции „служебно въведени" и „служебно изведени" суми, но от разпечатания отчет било видно, че служебно въведените средства за деня са 0,00 лева. На 09.06.2020 г., в присъствието на управителя, на [фирма] бил съставен АУАН за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите, въз основа на който било издадено и обжалваното НП.

При така установеното от фактическа страна, Софийският районен съд е формирал извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на [фирма], за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на Министерство на финансите, е законосъобразно ангажирана на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС.

Обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон.

Не се споделя от настоящия касационен състав изводът на районния съд, че при издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП е възприето, че [фирма] е осъществило състав на нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите – дружеството не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност да се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени" и „служебно изведени" суми. Не е налице обаче посочване на конкретната операция, която търговецът е следвало да изпълни в случая с оглед установените касови наличности – дали е следвало да регистрира промяната чрез операцията „служебно въведени" или чрез „служебно изведени" суми. Налице е неясно словесно описание на нарушението, което препятства коректната му индивидуализация, което се установява и от мотивите на районният съд, който е приел, че „...в касата на магазина е имало средства, които не са служебно въведени и превишават с 236.22 лв. оборота на магазина...“, доколкото от обстоятелствената част на НП е видно, че установените налични средства са в по-малък размер от

регистрирания оборот.

На следващо място се установява, че АНО е наложил имуществена санкция в размер, който не съответства както на посочената санкционна разпоредба - чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС, а така също и на словесното описание на нарушението. Съгласно чл. 185, ал. 2 ЗДДС, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Разпоредбата на чл. 185, ал. 1 ЗДДС предвижда, че на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. Следователно, съгласно законодателното решение, към твърдяното в разглеждания случай нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. е приложима санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, единствено в случаите, когато нарушението води до неотразяване на приходи. Когато не е установено укриване на доходи приложение следва да намери на чл. 185, ал. 1 ЗДДС. С процесното НП нарушението не е квалифицирано като деяние, водещо до неотразяване на приходи – такива твърдения изобщо липсват в обстоятелствената част, а и в диспозитива на постановлението. Именно поради това, АНО е посочил санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 ЗДДС, от което следва, че санкцията следва да е в размерите, регламентирани с първата алинея на посочената норма - имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. В противоречие на посочените норми с НП е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

Констатираните нарушения на административнопроизводствените правила са съществени, тъй като ограничават правото на защита на наказаното лице и пречат до голяма степен съдебния контрол за законосъобразност на постановлението. Като формирал извод за законосъобразност на НП районният съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна. По гореизложените съображения, на отмяна подлежи и наказателно постановление № 547517-F552024 от 13.11.2020 г.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, в полза на касатора следва да се присъди платеното адвокатско възнаграждение за въззивната и касационната инстанция в обща размер от 1056 лв. (с ДДС), видно от фактура от 10.12.2021 г. и платежно нареждане от същата дата. Като съобрази фактичката и правна сложност на делото и обема на извършената дейност по правна защита и процесуално представителство, съдът приема, че възражението за прекомерност на платеното от касатора адвокатско възнаграждение е неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1008 от 16.11.2021 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 109-ти състав по нахд № 10434/2021 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 547517-F552024 от 13.11.2020 г., издадено началник на Отдел „Оперативни дейности“ — С. при ЦУ на НАП С., с което на основание чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министерство на финансите, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 1 056 (хиляда петдесет и шест) лева, представляваща разноски по делото. Решението е окончателно.

Председател:

Членове: